

12-10-2020

Er is er één jarig, hoera.....

Wat als een heugelijke dag begon eindigde met een enorme domper.....

Sharon was jarig. Tot zo ver het heugelijke nieuws, want in de avond ontvingen we een telefoontje dat een hele goede vriend was overleden. Van het éne op het andere moment besloot zijn hart er mee te stoppen, en was Eric er niet meer.....

We besloten met een aantal van zijn beste vrienden om 23.30 bij het uitvaartcentrum op de Boezemsingel af te spreken om daar een groet aan Eric te geven en het verdriet samen te delen. Het werd een indrukwekkend moment, wat nog steeds moeilijk te bevatten is. Ik heb een aantal malen op het randje gebalanceerd, en ben er nog steeds. Eric is er opeens niet meer.....

Een dag later kwamen we opnieuw samen. Deze keer bij ons in de kroeg, alwaar de tranen rijkelijk vloeiden. Onder het genot van de nodige frikandellen werden de herinneringen opgehaald.

Onlangs zat ik door mijn berichten te scrollen en ontdekte ik pas dat toen ik zo slecht lag, Eric me dagelijks een berichtje stuurde met meestal een verhaal wat nergens over ging. Dit was zijn manier om me te steunen en te laten weten dat hij aan me dacht. Op dat moment kreeg ik dit allemaal niet mee, maar het zegt genoeg over de vriend die Eric was.....

Woensdag krijgt hij nog een mooi erbetoon bij De Kuip en daarna moeten we het doen met de herinneringen aan een prachtige kerel, die nooit vergeten zal worden.

Tot volgende week XXXX